

DEBRECZENI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:				A szerkesztésért felelős		Szerkesztőség Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)	
Helyben:		Vidékre:		Kutasi Imre		Kiadóhivatal Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)	
Egész évre	12 korona	Egész évre	20 korona	kiadó s laptulajdonos		Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel	
Fél évre	6 "	Fél évre	10 "				
Negyed évre	3 "	Negyed évre	5 "				
Egy hónapra	1 "	Egy hónapra	2 "				

Nemzetünk diadala.

— május 7.

Ferencz József király bevonulása Berlinbe valóságos diadalut volt.

Nem a hivatalos fény és pompa tette azzá, hanem a német nemzet őszinte rokonszenvének őszinte megnyilatkozása.

A berlini tudósítások nem győzik eléggé hangoztatni, hogy milyen benső lelkesedéssel vett részt a lakosság a fejedelmi látogatás örömeiben s megragadott minden alkalmat, hogy szeretetét és ragaszkodását jóságos öreg királyunk iránt kifejezze.

De a vendéglátó császár is igazi hű szövetségeshez illően fogadta királyunkat, a ki neki nemcsak atyai, hanem nagyatyai barátja is.

Még I. Vilmos, a német egység megalapítója, uralkodása alatt jött létre a hármasszövetség s a nagy császár unokája ma ép oly féltékenységgel őrzi annak szentségét mint felséges nagyatyja.

A mi részünkről pedig Ferencz József király a szövetségnek kezdettől fogva tagja, mert hisz jól tudja, hogy a mai viszonyok a három birodalmat a veszedelemben egymásra utalják.

Ezt a hármasszövetséget, Ausztria Magyarország, Németország és Olaszország egyesülését a szeretet újabb spontán megnyilatkozásával és a királyi szó hatalmas kijelentésével pecsételték meg tegnapelőtt. Vilmos császár, ez a zseniális fejedelem,

ékesszólása egész erejét ragyogtatta abban a pohárköszöntőben, a melyet vendége tiszteletére mondott.

Nem volt az sablonos, hivatalos toast, hanem egy tehetségtől duzzadó férfi szép beszéde jóságos öreg barátjához, mely nem hagy hidegen senkit sem.

Hisz az igazi családias együttérzés hurjait pendíti meg a császár mikor így szolt:

„Eljött felséged, hogy felajánlja a negyedik nemzedéknek (itt fiára czéloz) szeretete és barátsága megbecsülhetetlen ajándékát a legnagyobb kincset, melyet fiam ma minden ajándékok között kaphatott“

Milyen igazi fiui szeretet és hála nyilatkozik meg Vilmos császár ajkain e szavakban.

Érzi, látja az ember, hogy itt nem a szövetséges udvarias bókolása szól a szövetségeshez, hanem két jóbarát ifjabbikának a tiszteletteljes ragaszkodása és becsülése az idősebbhez.

De a mikor a magyar-osztrák német szövetség kötelékeit már magukban ezek a családias szavak is fényesen dokumentálják, akkor nem mulasztja el a német császár, hogy a hármasszövetség fennállását egyébként is konstatálja. „Ha egyszer a népek szívei együtt dobognak — ugymond a császár — többé sem mi sem szakíthatja szét őket.“

Közös érdekek, közös érzelmek, közősen átélt öröm és fájdalom köti egybe házaink népeit immár több, mint husz éve“.

Jól mondja a felséges ur felköszöntője, hogy a lefolyt husz év megmutatta, hogy a hármasszövetség nem az uralkodók hanem a nemzetek létérdeke is.

S most, mikor ezt a tényt oly magas helyről újra konstatálják, bizonyosra vehetsük, hogy a hármasszövetség ereje még soká fogja megőrizni az európai békét s a szövetségben élő népek gazdasági és kulturális fejlődésének legjobb garanciája.

S mikor az egész sajtó osztatlan örömmel ünnepli a császári szavak nagy fontosságát, legfeljebb még egy óhaj törhet ki sz vünből és ez az, hogy vajha a béke ily biztosítékai mellett a népeket érzékenyen sujtó hadügyi kiadások is a béke garanciájának a tekintetbevételével, ha nem is apadnának, de legalább, is ne szaporodnának.

— Az országgyűlési szabadelvűpárt, mint értesülünk holnap kedden este 7 órakor tartja legközelebbi értekezletét. Az értekezleten tárgyalás alá kerülnek a szeszkontingensre és az értéktörvény adóra vonatkozó pénzügyminiszteri törvényjavaslatok.

— Darányi diszpolgársága. Keoskomét városa Darányi földmivelésügyi minisztert diszpolgárrá választotta. A város diszpolgárának remek kivitelű s a magas ornamentikában páratlan oklevelet készített, melyet küldöttségileg adtak át a miniszternek. A küldöttséget Nagy Mihály orsz. képviselő vezette. Tagjai voltak: Kada Elek polgármester, Baghy László főjegyző, Zombori László főügyész, dr. Szeles József takp. igazgató, Szegedy

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

FLÉGIA.

— Erdélyi Zoltán. —

Agyamban egymást üzi, hajtja Száz, meg száz izzó gondolat, Születnek, halnak, mint a lepkék, Az éltök karta pillanat. Mint nyári este, lámpa fényét Megostromolja száz bogár, — Tolongva kél a gondolat-raj, S szívemnek vágya a — sugár.

Szívemnek égő, szomju vágya: Boldoggá tenni tégedet! S izzó agyamban ott a válasz: Száz ok kiáltja: nem lehet! S hiába ég el egy, — helyébe Ujult erővel száz ered, Elégett szárnyuk hamuvá lesz, S sugarat, vágyat eltemet! . . .

A kamassz.

— A „Debreczeni Hirlap“ eredeti tárczája. —

Arra ébredt egy reggel, hogy szerelmes lett a ház urnőjébe. Azaz dehogy is volt ez ébredés; csak úgy rávirradt a szegény fiura

az a reggel, mely olyan nehezen tudta kibontogatni könnyű, fehér szárnyait az éjszaka lomha sötétsége ellenében.

Egész éjszaka vergődött ágyában. Testét fölvetette a kinos sorvasztó láz s kicseresedett ajkai kétségbeesetten suttogták:

— Megbolondulok . . . megőrülök . . . Volt is oka kétségbeesésre. A kit szeretett, az egy harmincz évet meghaladott asszony volt és mérhetetlen magasságban állott fölötte. Szegény fiu! Az ő tizenkilenc éves, bohó eszével nem látta be, hogy őt attól a komoly, méltóságos, kegyes mosolyu uri nőttől, mily nagy, áthidalhatatlan távolság választja el. Dehogyan látta. Ő csak szeretett; szeretett forrón, makacs szenvedélyvel amint az egy tizenkilenc éves gyerektől csak kitelhetik.

Pedig nem is volt az a szerelem valami ideális természetű, Ugy támadt, hogy egyszer ebédnél, az asszony lehajolt az asztalkendője után, melyet leejtett. Ekkor villant meg egy tenyérnyi fehér sáv a nyakánál a fodor mögött. Kövérkés volt kicsit az asszony és olyan puhának, melegnek látszott a bőre, amint kifehérlt. A szegény fiu arcát valami forró szellő csapta meg, fejébe szállott a vére és reszketve ütődött kanala a tányérja széléhez.

Ettől fogva sóváran tapadt a tekintete az asszony alakjához. Félve, sunyi módra, mint a tolvaj, leste, hogy mikor villan ki valami a bőre tehérségéből, hogy aztán

kéjesen fürössze meg benne a megittasult tekintetét és bódultan merüljön be e puhaságába.

Az asszonynak végre is feltűnt ez a különös tekintet. Megütődött rajta, de bosszantotta aztán. Szólt a férjének, aki jót nevetett a fölfedezésen és kijelentette, hogy kész a „nevelő urat“ elbocsátani, ha tán alkalmatlan volna a nejének. De különben minek bántani a jámbort.

Az asszony is mosolygott aztán s ettől fogva sokszor mulattak „asztal felett“ a szegény fiu bamba, sóvár tekintetén. Egyszer aztán mégis megsokallták. A férjet is, az asszonyt is feszélyezni kezdte a sok-sok olvadékony tekintet s a férjet gyakran sajátos nyugtalanság fogta el, ha ez a néma, hódolatteljes, kolduló nézés eszébe jutott.

Végre is kifogyott a türelemből s egy reggel kijelentette az asszonynak, hogy elhanyagolja a gyerekeket. Az asszony helyeselte ezt s este, vacsora után a férfi dolgozó szobájába kérette a nevelő urat. Sajnálkozott mindenek előtt, hogy el kell válniok, de hát kényszerítve van rá.

— Mert hát a gyerekek nagyon rosszak tetszik tudni! A tanárjuk azt mondja, hogy az itthoni kényeztetés az oka. Internátusba kell tenni őket. Igen. Ott aztán nem betyárkodhatnak annyit gaz kölykök.

A szegény nevelő haloithalvány lett. A háziur megakarta vigasztalni és jóakaratu biztatással mondta:

György városi tanácsnok, Kiss János kir. ügyész, Darányi Ferencz ügyvéd, Szappanos István földbirtokos. Darányi miniszter a kecskeméti tiszteletére ebédet adott melyen még Beniczky Ferencz v. b. t. t., Kecskemét város főispánja és nemeskéri Kiss Pál államtitkár volt hivatalos.

Magyar birtok idegen kézen.

május 8,

Sok tekintetben megdöbbentő adatokat foglal magában az az értekezés, melyet dr. Baross János olvasott föl a napokban az országos gazdasági egyesületben Budapesten.

A magyar gazdaság politikai irodalmának a jeles művelője nagy fáradsággal szerzte be ez értekezéshez a megbízható adatokat s a kép, melyet ezek nyomán rajzol, híven jellemzi azt a birtokállapotot, a mely nálunk uralkodik.

Egyetlen adata, mely farról szól, hogy Magyarország területén nem kevesebb, mint 2 millió katasztrális hold föld van idegen kezében, elégséges arra, hogy még az optimistákat is kétségbe ejtse a magyar birtok állapotok tarthatatlanságáról.

Kimutatja többek között azt, hogy már az aranybulla 26 pontja kizárta az idegeneket az ingatlan birtok tulajdonából. A 700 esztendőn keresztül a legféltékenyebben őrizték őseink a hazai földet, míg a Bachkorszakban 1852-ben kiadott császári ősiségi nyiltparancs halomra döntötte a magyar jogfejlődést — és megnyitotta az idegenek számára a birtokszerzés jogát.

A világon minden agrikulturn állam törvényhozása az állampolgársághoz köti ezt a jogosultságot.

Oroszország, Románia és az északamerikai Egyesült-Államok közül is többen, sőt Németországban is állanak fenn ily korlátozások.

A gazdag iparosállamoknak nincs szükségük ily védelemre, de a tőkészegény agrárállamok rá vannak utalva, mert kizárólagossággal fenyegeti őket a külföldi tőkepénz.

— Na, na! Azért ne busuljon a nevelő ur. Három hónapi végkielégítést adok.

A «nevelő ur» szédelegve támolygott ki a háziur szobájából. A saját szobájában pedig rádobta magát azon mód a vetetlen ágyára és reggelig ott hanykolódott a hátán fekve, nyitott szemmel.

A két hét alatt, mely még hátra volt elsejéig, szinte megöregedett. Roskadozó lett a járása s a szeme körül mély, éles lánczok támadtak.

Egyébként nem lehetett egy szavát se venni; kerülte a háziak tekintetét s az asszonytól mintha épen félt volna is.

Igy már nem nevetett rajta senki. A férj is, az asszony is megszánta, sőt az asszonynak különös elhatározás érlelődött meg a szívében. Gondolta, hát kigyógyítja ezt a szerencsétlen gyermeket az örült szenvedélyéből és visszaállítja meghibbant lelkének egyensúlyát.

Az anyjára gondolt ennek a megtévedt gyermeknek és úgy érezte, hogy az anyák között valami közös lelki szövetség van, a mely arra kötelezi őt most, hogy mentse meg ezt a gyermeket az utolsó estén — szölt a férjéhez:

— Küldje be hozzám azt a fiut, hadd beszéljek a fejével.

A férj beküldte.

A hogy belépett a beteg, sápadt fiu a

Végre is az mindegy, hogy fegyverrel foglal-e el valamely országot a külföld, vagy megveszi azt.

Ezen veszedelmekkel szemben mulhatatlanul védekeznünk kell, ha csak azt nem akarjuk, hogy létezésünk legfőbb alapját — a földet el ne veszítsük lábunk alól.

Baross nézete szerint Magyarországot főképp két irányban fenyegeti ily veszély.

A kisbirtokosokat a galicziai és orosz zsidóbevéándorlók kerítik kezükbe, míg a nagybirtokosokat a külföldi kapitálisták vásárolják össze.

Tragikomikus állapot, hogy míg telepítés útján új erővel akarjuk szaporítani parasztságunkat, addig a régi már meglévő t pusztulni hagyjuk.

Törvényileg volna kimondandó, hogy földbirtokot csak kizárólag magyar honos bírasson. A bevándorlást pedig be kell tiltani, mert azok az elemek még nincsenek a morálnak és civilizációnak azon a fokán, hogy egy modern állam kereteibe beleilleszkedni tudnának.

A csók.

A szép szőke leány már kora reggel óta várta a tárgyalási terem előszobájában a bírót. Panasza volt P. Matildának, nagy panasza Becsületsértás mi egy csók nyomán támadt rövid, röpké, csók nyomán — egy vasuti kocsiában.

A panasz levelet elolvasta a bírós fölhivta a vádlottat, nyilatkozzék, főtartja-e panaszát.

— Főtartom s kérem a bíró urat, büntesse meg a vádlottat, mert nagyot vétett ellenem, megcsókolt.

A bíró mosolygott.

— Talán mégsem olyan nagy bünt követelt el a vádlott, hogy békésen el ne lehetne intézni ezt a pörös ügyet.

— Nem-e? — szölt haragos hagon a panaszos.

— Hallgasson meg a bíró ur. Nem szöpittem a dolgot elmondom elejétől kezdve. Valamikor jó viszonyban voltunk én meg a vád-

gyöngén világitott szalonba, szeretettel fogta meg a kezét az asszony és maga mellé ültette a dívánra. Asztán beszélt hozzá gyöngédeden, jóakarattal, burkolt czélzásokat ve gyítve beszédébe a fiu áldatlan szenvedélyéről. A fiu pedig fázott. Az asszony a kezeivel melengette a hideg, reszkető kezeit és azt mondta neki:

— Fiam!

Nem! — hörgött a fiu és láng lobbant a szemébe.

Az asszony mosolygott.

— De igen, legyen esze! Hiszen maga gyerek! Nézzen a szemembe, hát nem pirul el? Mondja, hát nem lehetnék a mamája is! Fiam!

— Nem! Nem: — tört ki a fiuból másodszer is a tiltakozás és kitépte kezét az asszonyból. Fölállott. Nyurga, esetlen teste reszketett és félelmesen robogott a szeme. Ugy állt egy darabig tehetetlenül, reszketve lángoló szemmel és aztán forró, kavargó vér öntötte el agyát. Szilaj, kétségbeesett mozdulatot tett és átkapta az asszonyt. A megtámadott nő rémülten sikoltott telt, kövérkés alakja kinosan vergődött a fiu karjaiban, a kit a lágy, meleg test vonaglása még örültebbé látszott tenni.

Hatalmas erő feszítette ebben a pillanatban a fiu karjait. Az asszony érezte a rájő szoritást, mely megbénította ellentállását s kétségbeesve gondolt arra, hogy menthe-

lott. Egy házban laktunk s gyakran láttuk egymást. Nem tagadom, szívesen találkoztam vele a folyasón és a lépesdházban is. Azután eljárogatott hozzánk. Terveztünk, szöttük szép ábrándjainkat — ha kinevezik magasabb fizetési osztályra . . .

— Mi lesz akkor? — kérdezte a bíró, mert látta, hogy akadozott a szép leány.

— Akkor elvesz feleségül . . . de csak rövid ideig tartott ez a lelezégetés, mert meghallottam, hogy az urfi másnak is udvarol.

— Nem igaz, Kovácsné pletykált, egy szö sem igaz az egész históriából.

A leány ügyet sem vetett rája, s tovább mondogatta a panaszát,

— Én megtiltottam K. urnak, hogy lakásunk küszöbét átlépje. Nem is jött. Láttam hogy kerülget, reggel, délben, este, de én nem áltam szóba vele. És egy este a városból jöttem haza vonaton. A Baross-utezában ültem a kocsiába, a vádlott is. Csak kevesen voltak, a villamos lámpa egyszerre kialudt s én egy forró, tüzes csókot éreztem ajkamon, mely most is éget, — szölt csendes hangon a leány.

— És ezért kívánja vádlott megbüntetését?

— Igen . . . de már nem hangzott olyan határozottan a szava.

A vádlott nem tagadta a tehére rótt cselekményt.

— Megcsókoltam a kisasszonyt, ki akartam békíteni! hiszen mi nem haragszunk egymásra. A rossz nyelvek választottak el bennünket. Én azt hiszem, hogy ez a pör ismét összehoz bennünket. Bocsiásson meg nekem, kisasszony — szölt a vádlott a panaszoshoz fordulva — hiszen nem vétkeztem olyan nagyon.

A bíró látván, hogy itt könnyü lesz a kibékülés, szívére beszélt a panaszosnak s a mig szava gyorsan pergett, a leány arca is felderült és szemei barátságosan pihentek a vádlottan.

— Ha bocsánatot kér, én megbocsátok.

— Ezer örömmel, — szölt a vádlott.

A bocsánatkérő szó is elhangzott, a pörnek is vége lett s kint, a tárgyalási tere m előcsarnokában már boldogan mosolyogtak

tetlen zsákmánya lesz ennek a gyermeknek. Már kiáltani sem tudott. Lecsukta szemeit a rémülettől és úgy érezte, hogy veszteni kezdi az eszméletet.

És ekkor egyszerre váratlanul leomlottak a fiu karjai a vergődő nő derakáról. Az asszony érezte, hogy újra tud lélegzeni s a tüzes, izzó foltok nem égaek ugy a nyakán. Megkönnyebült sóhajjal, bámulva nyitotta föl szemét és zavartan, kétkedve vont a végig kezét a homlokán. Nem ott abban amit látott.

A díván sarkában összezsugorodva, meggömbült háttal, kezeire támasztott fejével fuldokolva sirt a merénylő. Sápadt, ránczos arcán vastag könnycseppek szivárogtak végig le a keze fejére, a kabátjára.

Görcsös, gyermekies sirás volt ez, mint mikor a gyerek gonosz csinje után sirva fakad a büntetéstől való félelmében. Vagy talán a fejletlen gyermeki szenvedély erőszakos kilobbanásának természetes visszahatása volt ez?

A nyers fának is köny fakad az oldalán, ha meggyújtják . . .

A magához tért asszony bosszankodva nézte a sirógereket és öröstelkedéstől kipirult arczczal kiáltott rá:

— Fiam, takarodjék innen!

Pakots József.

egymásra. A férfi még egyszer megkérdezte tőle:

— Ugy-e nem haragszol?

— Nem, nem.

S boldogan öltötte karját a karjába s úgy távoztak a tárgyalási teremből.

A kintornás lord.

London utcáinak évek során át egyik legérdekesebb alakja volt az a kintornás ember, ki rozoga muzsikáló szekrényen rí kító betűkkel illeten plakátot hordott:

— Én vagyok Viscount Hinton, kintornával kell járnom, mert atyám, Ponlett lord egy krajczárt sem juttat nekem a vagyonomból.

A londoni előkelő társaság igen jól tudta, hogy a kintornás ember plakátja teljesen megfelel az igazságnak. A történet ugyan kalandos, de szóról szóra igaz. Ötven évvel ezelőtt történt, hogy egy Indiából érkező hadiháló kötött ki Portsmouthban; a hajó fedélzetén volt Ponlett lord is, ki azon való széles jókedvében, hogy végre haza érkezett, társai előtt a következő fogadalmat tette:

— Az első csinos leányt, ki utamba kerül, feleségül veszem.

A véletlen egy szép hajósleányt vetett a lord útjába s a lord szavának is állott. A szép Jessie-t lady Ponlett-tette. A kis hajósleány ezzel a devonshirei hercegnővel s a legelőkelőbb angol nemességgel került rokonságba. Ebből a házasságból született az a Viscount Hinton, a kintornás ember. Ponlett lord azonban már néhány év múlva megunt a szép hajósleányt s válópert indított ellene. Pár évvel a válás után lady Ponlett meghalt s a lord ekkor a fiatal Viscountot sorsára hagyta. Ez attól fogva a pörök egész sorát indította apja ellen, követelte, hogy ismerje el örökségi jogát, de mindhiába! Elkeseredésében követte el aztán azt a dolgot, hogy felcsapott kintornás embernek. Akkor meg az apja indított ellene pört, de a bíróság visszautasította. A kintornás ember meg is nősült, s mikor fia született, angol főúri hölgyek vállalták magukra neveltetését. Ponlett lord is megnősült másodszer s ebből a házasságból is fia született. Vagy másfél esztendővel ezelőtt meghalt Ponlett lord, most a z u t á n a k i n t o r n á s ember pört indított az örökségért és ezt a pört meg is nyerte. Így tehát mégis csak lord lett belőle s ura a nagy vagyonnak, be is vonul legközelebb az angol felsőházba s mostohaöccsével szemben egyéb kötelessége nem terheli, csak az, hogy tisztességes tartásdíjat ad neki.

Gyilkossági merénylet.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, máj 7.

A dühtől és bosszuvágytól elvakult emberi szenvedély szomorú képét kell látnunk a következő esetben, mely *H. Dorogon* történt.

Papp Sándor h. dorogi lakos már régóta rossz viszonyban élt vejével, *Tóth Antallal*, ki hozományképen állandóan földet kért tőle. Hasztalan mondta, *Papp Sándor*, hogy halálával ugysis rászáll minden, addig várjon türelemmel, ez nem használt semmit. *Tóth Antal*, miután látta, hogy hasztalan kérését tette szánta el magát.

E hó 3-án este hat óra tájban békésen szántogatott *Papp Sándor*, mikor egyszer csak veje útját állja és fenyegetőző szavakkal ingerli. *Hat* holdat kért a saját használatára és mikor *Papp Sándor* ismételtlen megtagadta, felemelte a botját és nyaka közé ütött vele. Az após szelid hangon kérdezte: „Mért bántol kedves gyermekem”. Lehet, hogy ezt gunynak vette, mert újból rátámadt és juzsát kérte. *Papp S.* megijedt és megígérte, de akkorra a bosszút forraló vő rárohant. Dluakodni kezdtek, melynek folyamán mindketten leestek a földre. *Tóth A.* apósa torkát fojtogatta, ez pedig védekezett, a hogy tudott de eközben az arcát harapta és egy fogát kiütötte a veje. — Végül mintegy 33 cm. hosszú kést vett elő a mellényzsebéből és apósa mellének irányozva, le akarta szurni. *Papp S.* hirtelen kiragadta a kést és messzire eldobta.

Ezalatt *Orosz Márta*, *Papp S.* neje felkapta a kést és elszaladt vele a közelben lakó *Boncz István* és *Szabó István* tanyai lakosokhoz és segítségül hívta őket, mert külföldben lérték megölik. Ezek engedtek a felszólításnak és a tett hejére sietve felszólították a dulakodókat, hogy hagyják abba. Ezek engedtek és *Tóth A.* hazasietett. *Orosz Márta*, ki nyomon követte, az udvaron levő gazba elrejtőzve látta, mint vert be két ablaktáblát. — A másik fél pedig egyenesen a csendőrségre sietett, hol panaszát előadva csakhamar megkezdték *Pogácsás János* esküdt közbenjöttével a nyomozást.

Tóth Antal kihallgatása alkalmával avval védekezett, hogy holtrészeg volt és tudni sem akar rólla, mintha apósát fojtogatta volna és gyilkossági merényletet akart volna elkövetni.

Az ügy most a h. nánási járásbíróság előtt fekszik, hova a csendőrség tette meg a bejelentést.

Megsarczott vőlegény.

— Saját tudósítónktól. —

Mindennapi dolog, hogy léha fiatal emberek házassági ígérettel pénzt csálnak ki a szerelmes leányzóktól, de arra aligha volt még példa, hogy hasonló ürügyyela boldog vőlegényt kopasztották volna meg.

Ez történt *Mikos Károly* kőbányai hentesmesterrel. Hatmadéve beleszeretett özvegy *Jónás Edéné* leányába, *Jankába*, s rögtön megkérte a kezét. Az özvegyasszony habozás nélkül beleegyezett a házasságba, mert *Mikost* gazdag embernek tudta. *Janka* kisasszonynak azonban más volt az izlése. Neki a kopasz, elhízott s már kissé öregecske hentesmester nem kellett. Hiába próbálta az édes anyja kapacitálni, hogy egy szegény leánynak milyen nagy szerencse, ha gazdag ember kéri meg, *Janka* kijelentette egész határozottan, hogy inkább elemészti magát, de *Mikos* uré nem lesz soha.

Azt azonban mégtette az édes anyjának hogy kedvesen fogadta a hentesmestert vala hányszor vizitelt náluk.

Ez halából egyre-másra küldte *Janka* kisasszonynak az ajándékot, hol egy bokrétát, hol egy gyűrűt, vagy más értékes csecsebecsét. Később kiterjesztette az adakozást az özvegyre is, a kit selyembluzzal, sonkával, sőt készpénzzel is igen gavallérosan támogatott.

Ég tudja, hány sertést áldozott már *Mikos* a szerelem oltárán, a mikor rájött, hogy lóvá tették. Az ő számítása szerint, eltekintve a kisebb ajándékoktól, háromszázhetven forintjába került a *Jónásékkal* való ismeretsége s nem röstellette a felsülését a büntetőtörvényszék elé vinni, a hol csalással vádolta az özvegyet.

— Az ön neve *Mikos Károly*? kérdezte az elnök.

— Az vagyok, felelte a panaszos.

— Hentesmester?

— Csak voltam, a mig a *Jónás-családdal* meg nem ismerkedtem, de azóta belátom, hogy marha vagyok.

— Hát hogy történt hogy magát így rászédtek?

— Tetszik tudni, tekintetes törvényszék hogy a szerelmes ember vak, másrészt szívesen hoz egy kis áldozatot is a szerelmének. Mit tudtam én, hogy csak bolonditának. Asszonyi furfangon az sem tud átlátni, a ki még a tyukszmén is pápa-szemet visel.

Özvegy *Jónásné* azt mondja, hogy a szerelmes levelek, melyeket *Klára* leányával iratott, hiven tolmácsolták a *Janka* leánya érzelmeit.

— Mért nem írta *Janka* a leveleket?

— Nálam az a rend, felelte az özvegy, hogy az idősebbik leányom a háztartást vezeti, a fiatalabbik pedig az irodai munkát végzi.

— Hát annyi maguknál az udvarló, hogy egész iroda kell a levelezésre?

— A hol két lány van, ott mindig akad egy kis levelezés, szólt őszintén az asszony.

A törvényszék nem találta meg a konkrét esetben a család minden kellékét s fölmentő ítéletet hozott. *Jónás Edéné* megköszönte a bíróságnak az ítéletet, *Mikost* pedig meghívta magához teára. Vajjon el fog-e menni?

Öngyilkos honvédhadnagy.

— Saját tudósítónktól. —

Kassa, május 6.

Megdöbentő esetről kell hirt adnunk.

Sziklay Géza henvédhadnagy ma délben a sátoortáborban föbe lőtte magát.

Szinte hihetetlenül hangzott e hír, mely villámsebeseen járta be a várost, hihetetlennek látszott, mert senkisé tudja, hogy mi oka lehetett a fiatal embernek eldobni magát az életet, véget vetni egy reményteljes pályának.

Sziklayn az utolsó napokban buskomorság volt észlelhető.

A máskor vidám fiu kartársaival is ritkán érintkezett.

Tegnap reggel eltávozott a századától, nem szólt senkinek semmit és délben a sátoortáborban föbelőtte magát.

A lövést az arra járókelők meghallották és odasiettek a fiatal hadnagyhoz, akit egyszerre elborította a vér, még néhányszor kínosan rándult össze s aztán — a nélkül, hogy magához tért volna, a nélkül, hogy egy szót szólott volna kiszenvedett.

A halálhír ismerősei körében mély részvétet keltett, mert úgy a közkatonaik mint bajtársai nagyvön szerették *Sziklayt*.

Vajjon kiderül-e a rejtély, mely — mint az éjszaka sötétje — feketegyász gyanát borul egy kialudt életre.

Az öngyilkos hadnagy tekintélyes, gazdag uri családból való fiatalember volt. Fia Sziklay Géza Rozsnyó város polgármesterének.

N A P I H I R E K.

Debreczen, május 7.

— **Öngyilkos legény.** Ma az öngyilkosságok napja van, hajnalban egy leány, dél felé egy legény akasztotta fel magát. Cserep András, hajdu-böszörményi 22 éves legény, a ki hetes volt Sesztina Lajosnál a piacz-utczai lakásukon a kertben felakasztotta magát egy zsinegre, egy akácz-fára. Őt is Dr. Varga Emil vizsgálta meg, aztán kiszállították a kórházba. Még tegnap délután igen jó kedve volt és nem is lehetett gondolni sem, hogy efféle szándékot forgatna magában. Tettének oka ismeretlen. — De egy éppen folyó bűnügyi vizsgálatban úgy látszik nagy szerepet játszott életében. No de „a holtakról vagy jót, vagy semmit.“

— **Lassu építkezés.** Az új sertésvásár téren szükségessé vált egy hivatalos helyiség és egy mázsálóház építése, a melyet a tanács engedélyezett is. Hozzáfogtak az építkezéshez még az őszön, de bizony még most sincs kész a mi a nagyközönségre nézve igen alkalmatlan. Most ugyan már nem sok hiányzik, hogy készen legyenek, s valóban óhajtható volna, ha az illetékes hatóság elrendelné az építkezés sürgős teljesítését.

— **48-as ereklyemúzeum Debreczenben.** Hentaller Lajos országgyűlési képviselőnek a magyar szabadságharc idejéből tudvalevőleg rendkívül érdekes ereklye-gyűjteménye van, melyet az 1896-iki országos kiállítás alkalmával bronzéremmel és oklevéllel tüntettek ki. A körülbelül 200 darabból álló gyűjteményben van néhány drb 1848—49-iki hírlap, proklamatio és röpiratis. Hentaller ezt az érdekes gyűjteményt, amely egész kis múzeum, most a debreczeni ev. ref. kollegiumnak adományozta. Hentaller ritka küldeményét a kollegium vezető férfiai nagy örömmel fogadják s Ferenczy Gyula akadémiai tanár, a kollegium főkönyvtárnoka meleg hangu levélben mondott érte köszönetet. Még annyit fűzhetünk ez eseményhez, hogy mi egyidőben többször jelentettük, hogy polgári körök nagy érdeklődéssel fogadták az ereklyemúzeum eszméjét s mint magán értesülések alapján írjuk, hozzá is fogtak a gyűjtéshez. Most szomorúan halljuk, hogy nem lett olyan szabásu az adakozás, mint várható volt sőt az érdeklődés is csaknem kialudt éppen abban a körben, a melynél a legérdekesebb helyi vonatkozásu emlékek lehetnek a lomok között, vagy a láda fiában. Ujra és újra kérjük polgárságunkat, iparos és kereskedő osztályunkat, keressék elő az emlékeket, s ha becsesek is mint atyáikról maradt ereklyék, adományozzák oda a múzeumnak, hol meg őrzik azokat soká, míg csak ez a szép haza fennál.

— **A harcziás bádogos,** Hettű a Szent Heverdel napja minden jóra való munkás embernek, — régi mondás már ez. Kolpacski Emil bádogos ki akarta érdemelni azt a di-

csőséget és alaposan bonyakait a nagy ünnepségre. Ma délelőtti végig menve Szécsényi utczán olyan állapotban és hangulatban volt, hogy a rendőr jónak látta rendre figyelmeztetni. Több se kellett a bádogos urnak, kést rántott s agyonszurással fenyegetett mindenkiket a ki hozzányul. Végre is Elek Péter talyigás segítségével lefoglák ő kelmét s bekísérték pihenő nyugalomra.

— **Uj lelelenczház.** A fehérkereszt orsz. egyesületnek a vidéken ismét szaporodott a fióktintézete. A miniszter közelebb értesítette a városi hatóságot, hogy Szegeden megnyitott a fióklelelenczház s ott is felveszik a hatóságilag elhagyatottnak nyilvánított gyermekket. — Hogy mikor nyílik meg a debreczeni, az még — rejtély.

— **Szökött katona.** Pardon, nem katona szökött csak a kedvese. Legalább úgy mondják azért szökött meg Simonyi Ilona a gazdájától. Így aztán semmi dolga sem volt, haza is elment Hadháza s onnan jövet elkérte a Dancsi Mari anyjától a leánya ruháit, hogy behozza neki. Be is hozta, de már oda nem adta, ő maga hegyelt bennök egész a mai napig, mikor muszáj volt visszaadni, őt pedig befoglák, mint lakás nélkülit s adtak neki lakást, hüvösét.

— **Tűz.** Tegnap este fél hatórákor tüzet jeleztek s nem sokára hatalmas füstfelleg hirdette, hogy veszedelem van. — A tűz Hajó utca 2-ik szám alatt volt, hol Molnár Albert földbirtokos új háza borlut lángokba. A tűz keletkezését a véletlenül a szomszéd udvarban időző Ujlaki Henrik vasuti mérnök vette észre, a ki azonnal megtette az első intézkedéseket, a tűz tovább terjedésének megakadályozására. A tűzoltók rendkívül hamar megjelentek s Puli Ernő főparancsnok helyett vezénylete mellett hozzá láttak az oltáshoz, a mely egy órai fáradságos munka után sikerült. Víz nem volt, s a tűzoltó laktanyából hordák a vizet. Érdekes, hogy az alkalommal vett részt, a tűzoltóságra kiképzett honvédség; a kik behívnyították, hogy a polgárság veszély esetén bizony számíthat rájuk. A tűznél jelen volt Boczkó főkapitány. Dr. Doldizsár kerületi kapitány, dr. Deréksy István tűzoltó orvos.

— **A heti sertésvásár** tegnap nagyon jól sikerült. Sok volt a felhajtás és élénk a kereslet. A sertés vész megszűnte óta nem volt ily élénk heti vásár. Az árak is méltányosak voltak.

— **A kir. pénzügyi igazgatóságnál** a hivatalos órák ismét változás alá estek a mennyiben e hó elsejétől fogva reggel 8 órától délután 2 óráig tartatnak meg. Ugyan így van a kir. adóhivatalnál is.

— **„Petőfi Dalkör“ zászlószentelése** Ez a fiatal és törekvő daloskör f. évi június hó 9-én tartja a nagyerdőn zászlóavatási ünnepélyét. — E czélra a tanács mai ülésében — a nagyerdő elzárását megengedtes oda csak 40 fillér belépő díj mellett lehet bemenni. — A nagyerdei nyári lak bérlői, valamint a Palagrá menők és onnan jövők azonban díjmentesen közlekedhetnek.

— **Segély a Boránd családnak** A tragikus véget ért Boránd György és felesége temetési költségének részben való fedezésére a városi Tanács a mai ülésében — az elhunyt mostoha fiának 100 korona segélyt szavazott meg.

— **Debreczen állomáson** illetékes helyen vett értesülésünk szerint a vonatok folyó évi május hó 9-én az éjjel Budapestről 2 óra 33 perczkor érkező 1706-os számú vonattól kezdve már nem a régi felvételi épület hanem az építés tartamára készített ideiglenes állomás épület előtt fognak megállani illetőleg a forgalom az új épület előtt fog lebonyolítani.

— **A kis baba, a cseléd, meg a kis gőzös.** Ugy kerültek össze egymással a fentnevezettek, hogy Czeglédi Erzsébet sétálni ment a kis Pál Gyulácskával a Piacz-utczán. Mennek, mennek mendegélnek, egyszer csak jön egy nagy szélvész s most lekapja kis fiu kalapját Mi lesz belőle, az, lesz belőle, hogy a leány utána szalád; de a hunczut szél éppen a kis vonat elé viszi a kalapot s a lány élete kockázatásával menti meg. — A vonat megáll, a kalap megvan, — de a lányt feljeleníti a rendőr — kihágásért. Hiába.

x **Melyik a legjobb?** Nagyon természetesen hogy azon számok, melyek még eddig ki nem huzattak, A LEGJOBBAK, illetve a LEGNAGYOBB nyerési esélyük van. STERN BERG JOZSEF bankház VI. kerület TUREZ KÖRUT a B. szám, azon osztálysorsjáték az amokat, melyek eddig még egyszer sem huzattak ki, fáradságot nem kímélve, összegyűjtötte és rendes áron árultja. — Megrendelések az ily KÜLÖNÖSEN REMÉNYTELJES SZÁMAKRA azonnal kéretnek, mert a készlet kicsiny, a kereslet pedig nagy.

— **A kotnyeles szobaciczus.** Hej de sok bajuk van szegény rendőröknek ezekkel a poroló szobaciczakkal. Hiába minden szó, szépen csunyán, nem ér semmit, csak az ablakon rázzák ki a poroló ruhát a járókelők fejére. De még ez mind nem elég, hanem visszafelcselnek a rendőrnek, elmondják részegnek, kor helynek s mikor kifognak a szóból, kikiabálják milyen nagy ur a gazdájuk, utoljára segítségül hívják a nagyságát is. Bizony Bilyi Erzsébetet is feljelenítette a rendőr e miatt, mikor nagynehezen megtudta a nevét.

— **Thaly Kálmánnak a huszárkiállításért.** A párisi magyar kiállítás legsikerültebb része tudvalevőleg a huszárkiállítás, melynek első gondolata Thaly Kálmán országos képviselőtől ered. A kiállítás megnyitása alkalmából Lukács Béla kormánybiztos tegnap a következő táviratot küldte Thalyknak:

Pavillont ma közönségnek megnyitottuk. Huszárkiállítás osztatlan elismerésben részesül. Meleg köszönetemet tolmácsolom. Lukács Béla.

— **Rabsegélyző egyesület Debreczenben.** Közel állunk immár városunkban egy idő óta hangoztatott eszme megvalósításához, közel állunk ahhoz, hogy létesüljön, több magyar város példájára, Debreczenben is egy rabsegélyző egyesület. Az ezen ügyet előkészülő bizottság, városunk kiváló jogászai egy felhívást állítottak egybe, melyből mindenki látni fogja a nemes, s fontos czélt, mely felé ezen alakuló egyesület törekedni fog. Folyó hó 13-án egy új időpontot fog megjelölni városunk társadalmi életének humanitárius törekvései között. E naptól kezdve a jótékonyságnak egy új forrása, új nedvet fog törni magának a város társadalmában. Nagy érdeklődéssel nézünk ezen gyűlés elé, s reméljük, hogy azon városunk legjobbjával fogunk találkozni.

— **Ellopott ló.** Domán Elek ecseki lakos 4 éves D. E. jegyű pejlóvát eddig ismeretlen tettesek ellopták. Köröztesét elrendelték.

— Sertésvész. A derecskéhez tartozó nagy bajomi pusztán fellépvén a sertésvész, zár alá lett véve.

— Oltóanyag a gazdáknak. A Budapesten fennálló Pasteur intézet Hajdu megye b. ujjvárosi szolgabírójának 22 drb. szarvasmarhára szükséges oltó anyagot küldött.

— Tolvajlás az utcán. Dancs János derecskei lakos azon panaszzal állított be a b. ujjvárosi szolgabíróhoz, hogy éjjel egy kenyeret és hagymákat szekeréről elloptak. A tettest eddig kinyomozni nem sikerült, de nyomába vezethet azon körülmény, hogy a tolvajok által elhullatott hagymák egész a Siina y tanyáig követhetők voltak.

— Ügyforgalom. Hajdúvármegye b. ujjvárosi járásban jan. 15-től — apr. 15-ig beérkezett 3532 szám és mindet elintézték. E tekintetben mint a hivatal lehet a szolgabíró.

A tolvaj szobaleány A nagyságok néha nagyon is megbiznak a szobaleányokban, sok alkalmat adnak nekik a közmondás bebizonyítására: „alkalom szüli a tolvajt.“ Bodnár Teréz is üstökén fogta a szerencsét s takarításkor egy pár kisebb ékszert elszanszírozott, a szekrényből. Dobos rendőrbiztos nagy utána járás, sok fáradság után olyan jó szerencsét csinált, hogy nem csak az ezüst karpereczet kerítette elő, a melyről tudták, hogy elveszett, hanem egy kis elegáns karika arany gyűrűt is.

— Talált kézi táska. Tegnap délután a piac-utcán egy vászonnal bevont kézi ládát (börönd) találtak, melyet igazolt tulajdonosa a főkapitányságnál vehet át.

X A nagyerdői Dobos-pavillon a nyári évadra megnyitott. A vendéglős Markus Jenő, a ki igyekezetének és jó izlésének már annyiszor jelét adta, költséget és fáradságot nem kimélve, sokféle ujjtással azon igyekezett, hogy Debreczennek ezen egyetlen kiváló helyét ez évben is minél vonzóbbá tegye. Jó, magyaros konyhája, tisztán kezelt borai, de meg az elismert legjobb Dréher-féle söre dicsőre nem szorul, azért tehát nincs más hátra, mint hogy menjünk a Nagyerdőre Markushoz.

Országgyűlés.

— A képviselőház ülése. —

május 7.

A képviselőház rövid ülést tartott.

Perczel Dezső elnök azt indítványozta, hogy a legközelebbi ülés szerdán legyen.

Thaly Kálmán tekintettel arra, hogy szerdán délután 1/4 órákor lesz Munkácsy temetése, azt indítványozza, hogy mondja ki a Ház, hogy ez az ülés legfeljebb 12 vagy 1 óráig tartson.

Széll Kálmán miniszterelnök megjegyzi, hogy ha a szerdai ülés napirendjén tüzött tárgyak nem lennének olyan sürgősek, azt indítványozta volna, hogy szerdán a Ház egyáltalában ne tartson ülést. Így azonban szívesen hozzájárul Thaly indítványához és kéri, mondja ki a Ház, hogy a szerdai ülés legfeljebb 1/2 óráig tartson.

Pichler Győző bocsánatot kér, hogy a miniszterelnök lojális nyilatkozata ki nem elégíti de a nemzeti kegyelet nevében kéri tehát a házat, hogy szerdán egyáltalában ne tartson ülést.

Széll Kálmán miniszterelnök röviden

kijelenti, hogy hozzájárul Pichler indítványához.

A Ház tehát szerdán nem tart ülést A legközelebbi ülés csütörtökön délelőtt 10 órákor lesz.

A vármegyék réme

A vármegyék réme = Kaffka László ministeri tanácsos, a ki mostanában nagy munkában van és rendet akar csinálni ministeri megbízásból a vármegyéknel.

Kaffka most vármegyéről-vármegyére jár mindenütt megvizsgálja az ügyeket és a merre ő jár, még a fák is sirnak. Mert hol egy alispánt függeszt fel az állásától, hol egy jegyzőt, hol meg egy főbíró ellen indítat fogyelmi vizsgálatot.

Az ügyek megvizsgálása céljából Kaffka László a minap elment egy felsőmagyarországi vármegyébe is. Váratlanul, bejelentés nélkül jött és az érkezése elképzelhető módon nagy riadalmat okozott a megyeházán, a hol az emberek összesugtak bugtak:

— Teremtő atyaisten, mi lesz itt?

Kaffka pedig, mikor már belefogott volna a revíziómunkájába és vagy fél napig végezte a dolgot, persze meglátogatta a vármegye ejeit: a főispán, alispánt.

Ott ült az alispánnal és kedélyesen, eldiskurált vele.

Megszólt az alispán:

— Hat folyik a vizsgálat?

— Persze!

— No hat csak egyre kérlek.

— És pedig?

— Arra, hogy bánj egy kissé kiméletesen a mi embereinkkel, mert tud meg, hogy ezek majd mindnyájan régi familiákból valók, honoglalók ivadéka!

— Honfoglalók ivadéka! — szólt meg erre Kaffka László. — Látom, látom... És egy látszik, hogy még most is a honfoglalás fáradoit pihenik ki, mert dolgozni, ugyan senkise dolgozik,

TÁVIRATOK.

A német trónörökös nagykorúsítása.

Berlin. (A Debr. Hirlap" eredeti távirata. Érk. este 7 órákor.)

A felvonulás.

A német trónörökös nagykorúsítása napján már a kora reggeli órákban rendkívül mozgalmas élet volt Berlin összes utcáin. — Mindenki a császári kastély felé tódult, mely rendkívül fényesen fel volt díszítve. Az udvaron a vértess ezred festői öltözötű zenekara játszott. Bevonult az első testőrezred első százada zászlóval és zenekarával.

11 órákor hatalmas harangzugás jelezte az ünnepély kezdetét. Elsőben is a kastély kápolnájában volt ünnepélyes istentisztelet a hova akkora összegyűltek a meghívott előkelőségek. Az oltárnál a papság foglalt helyet. Oldalt az első gárda ezred zászló tartója állott a dicsőséges régi zászlóval.

Az oltártól balra a diplomáciai testület foglalt helyet, Szögyéi Marics László nagy követtel.

Királyunk a német császárnét, Vilmos német császár a bádeni nagy hercegnőt vezette be. A királyunk porosz ezrede ezredesi ruháját viselte.

Az oltár előtt foglalt helyet a német trónörökös a császár s neje és királyunk.

Az ének elhangzása után felolvasták a

császári rendeletet a nagykorúsításra, s a császár ezt mondta:

A vorófényes gyermekkor napjai után a hullámok fogják körül rajongani a trónörökös élte hajóját. Szerencsés utat kívánunk neki. Tartsa meg a trónörökös azt a fogadalmat amit bérmláskor tett s gondoljon a nagy választó fejedelem jelszavára: Pro Deo et pro populó (Istenért és népért!). — Így esküdjék hűséget a régi porosz zászlónak.

Ez után ének s áldás között a... Majd jön

az eskütétel.

A zászlóesküt a főhadsegéd mondta elős a trónörökös érezes hangon ismételte.

Esküvés után a császár kezét fogott a trónörökösrel, a kit arcon csókolt. A trónörökös mélyen meghajolva kezét csókolt atyjának, később pedig anyjának.

Ezután a fejedelmi személyek királyunkat kivéve, a fehér terembe vonultak, a hol fogadtatás volt.

A király a magyarok közt.

Berlin. (Érk. d. u. 7 óra 50 perc.) A király az osztrák magyar követségen reggelizett s aztán több küldöttség közt fogadta a berlinben lakó magyaroknak üdvös küldöttségét s kik közül sokakkal beszélgetett. — Ó felsége a nagy követnek kifejezést adott a berlini fogadtatás fölötti öröme.

Szell Kálmán diszelnök.

Budapest, május 7 (Érkezett este 8 órákor.) Szell Kálmán miniszterelnököt Budapest Belvárosi polgárokra közelebb disz elnök választotta s ma egy küldöttség tiszteletgel nálla, disz albumot adva át neki Szell Kálmán megköszönte a bizalmat s meg igazán hogy a körben csakhamar meg fog jelenni.

A burok veresége.

Budapest, május 8 (Érkezett este 10 órákor.) Az angolok sikerrel dolgoznak a harcstéren. Mafeking felszabadult.

Lemmel bur parancsnok három ezer emberrel megadta magát.

A király Bécsben.

Bécs. (A Debr. Hirlap eredeti távirata. Érkezett este 7 órákor.) A király a berlini ünnepségekről ma délután félkét órákor Bécbe érkezett, a hol rendkívül lelkesen fogadták, a mi a királynak nagyon jói eset. — Megérkezése után Schönbrunba hajtattott s ott pihen ki az ünnepégek fáradoimait.

Nem öngyilkos, de meggyilkolt tanácsos.

Szabadka A „Debr. Hirlap“ eredeti távirata. Érk. éjjel 11 órákor.) Óriási izgalmat keltett a városban az a feljelentés, hogy Lévyay Simon volt városi tanácsos nem öngyilkosságnak, de gyilkosságnak lett áldozata. A bonczjegyzőkönyv szerint ugyanis ki van emelve, hogy a holttesten éles tárggyal ejtett szurási seb is volt. A család vizsgálatot kért a holttestet felássák. Erős a gyanu, hogy egy rokon gyilkolta meg a tanácsost.

Különfélék.

+ **Amerikai izü üdvözlés.** Érdekes módon küldte el Ferencz József unitárius püspök üdvözlését a jubiláló amerikai unitárius testvérekhez. Egy fonográfba mondta be üdvözlő beszédét. A henger Boros György tanár, a hivatalos kiküldött vitte magával Amerikába. A püspök beszédén kívül a koltzvári főiskolai dalárda énekelte a Szózatot és három szép népdalt még a fonográfba.

+ **Regény három kis hirdetésben.** Egy kis méretű állam hivatalos lapjában a következő három kihirdetést olvassuk. Az első apró, sürrün szedett betűkkel van nyomva:

B. Ilona! Érzem nem szeretsz! Visszaküldöm a jegygyűrűd, hűtlen leány! Engem nem látsz többé, Henrik.

A második nyomon követte az első:

A. Henrik! Ám váljunk. De csupán azért, mert én akarom. Isten veled. Ilona.

Rügyfakadásakor, virágnyláskor, husvét vasárnapján jelent meg az említett lapban, nagy czifra betűkkel nyomva, a harmadik immár nyilatkozat formájában:

Ismerőseinknek. Örömmel jelentjük hogy ismét jegyesek vagyunk s piros pünkösdi napján lesz esküvőnk. A. Henrik és B. Ilona

Apróságok.

Különös.

— Téged rendszeren a ligetbe látlak és mindig olyan padon, ahol kisasszony is ül.
— Csakugyan furcsa, hogy alig ülök egy padra, hát már akkor ott ül valami szép fruska.

Ugratás.

— Ismerek egy embert, aki ezer forintot adna, ha hallaná énekedet.
— Régi vice! Bizonyosan siket.
— No, ha hallaná az énekedet, megint adna ezer forintot, hogy megsiketüljön.

Alaposok.

— Ha oly jó szíveddel vagy Gácsér Antal iránt, miért nem mész hozzá, Lidi?
— Még nem kért meg.

Divat.

Haldokló: Isten veletek! ...
Leány (zokogva): Ugy-e fogsz küldeni azizikkártyát?

Zavarban.

— Találkoztam kedves fiával az előszobában.
— Bocsanat, az a férjem volt!
— ... Ah, bocsanat! Gondolhattam volna Tényleg csodálatosan hasonlít nagysádra ...

A kadét is kolábol.

Főhadnagy ur Zserzsabek. Kadét Csempesz, mi az ismertető jele az őrnagyi sarzainak?
Csempesz. Az, hogy az őrnagy ur a főhadnagy urat is le meri szidni.

Kiszámitotta.

Fiu. Én tíz órakor fekszem le és hét órakor kelek.
Nagyapa (szórakozottan.) Hm, tíz meg hét — az tizenhét! Fiacskám: alvásra az nagyon sok.

Kedélyeskedés.

Férj (féltekeny): Mondd csak, Irma volt e neked valami ugynevezett lánykori bolondáriád valamely fiatal emberrel, mielőtt én elvettelek?

Feleség: Volt, egy.

Férj: Ugy! de reményem, hogy azóta nincs az illetőhöz semmi közöd?

Feleség: De bizony.

Férj: U—u—ugygy?

Feleség: Igen, mert ahhoz az egyhez férjhez mentem.

A korcsmában.

Vendég: »Kérem, korcsmáros ur, melyik évből való ez?« — Korcsmáros: »1879-ből.«

— Vendég: »Nem a bort kérdeztem, hanem ezt a fiatal csibét!«

CSARNOK.

Romba dőlt lelkek.

— Amerikai regény. —

Fordította: G—d J—f.

Folytatás.

49.

— Miss Bourdon, én nem tudom, hogy ön mit gondol?

— Az én nézetem ez — nem szükség önnek ezért dühbe jönni — én Thorndyke Lőrinczet nem a szegény ártatlan leány által akarom sujtani, ki őt szereti. Én nagyon mélyen sülyedtem — de nem oly mélyen hogy ily eljárást kövessék. Csak vegye nőül őt; én ujjamat sem emelem fel — egy szót sem szólok, hogy azt megakadályozzam. Mert Helén nekem soha nem vétett.

— Igaz, nem vétett kegyednek; azonban követhető-e el kegyed nagyobb vétkeit ő iránta, mintha megengedi hogy nőül menjen e szivtelen gazemberhez, e tékozlóhoz? Nekem jobb véleményem volt kegyed felől, miss Bourdon. Thorndyke Lőrincz tehát büntetlen maradjon?

Norina jzemei, e szavaknál szikráztak.

— Nem, esküszöm az égre! Oly igaz, mint hogy élünk, hogy bosszút állok rajta, de nem ugy.

— Tehát hogy?

— Most nem, mr. Liszton; máskor majd beszélünk. Mikor kell a menyegzőnek végbemenni?

— Deczember első hetében. A telet a déli vidéken fogják tölteni. Helén ott született, s csak egy idő óta lakik New Yorkban Darcy gondnokánál. Azonban ha jól értem, kegyed nem akarja e házasságot megakadályozni?

— Nem. Én is jártam a bolondját, kétségkívül West Luczia is; miért ne járná tehát Holme Helén is?

— Nagyon helyes, miss Bourdon. viszonzá Liszton szokott egyforma hangjával. — Teendőm tehát ez estére véget értek. Mely órában van szándéka kegyednek holnap elutazni?

— Elutazni?

— Azonnal rokonaihoz visszatérni. Ezek Thorndyke rendeletei. Ugy vélekedem, miután kegyednek pénze nincs, át fogja látni, hogy itt nem maradhat, E pillanatban kész vagyok a Waddle nővéreket kifizetni, a mi részükre jár — és önt Portlandba szállítani. Azután előtte áll a világ, mehet a hová tetszik. Így szólnak utasításaim.

Norina felemelkeátt, — halvány arcának minden vonásából, — szavának minden hangjából, — elfolytott vad szenvedély volt kivehető.

— A gyáva! mondá mintegy suttogva. Nyomorult gyáva! Uram, én haza soha nem megyek. Inkább lemegyek ide a tengerhez, és véget vetek mindennek — de haza soha!

— Ah, ezt gondoltam, viszonzá nyugod-

tan Liszton. Nos, miss Bourdon, szabad kérdenem, hogy mit szándékozik tenni; Itten csak nem maradhat?

— Nem, itt nem maradhatok, mondá keserűséggel. Ma már nincsenek rokonom, nincs otthonom. Nem tudom, mit tegyek.

— En megmondom kegyednek. Jöjjön New-Yorkba.

— Uram!

— A kegyed gyűlölete Thorndyke Lőrincz iránt egyszerűs mind szövetség közöttünk. A meddig én élni fogok, kegyed nem lesz otthon és rokonok hiányában. Ön bizhatik bennem: azt soha nem fogja megbánni, erre esküszöm. Hallgassa meg az én tervemet. Sziveskedjék ismét helyet foglalni.

Norina engedelmeskedett és csodálkozással tekintett Lisztonra.

— Holmes Helén, Darcy Hugh-nál lakik. Ugy szereti őt, mintha leánya volna. Ő egyike azon öreg, kiélt férfiakkal, kik szeretik ha ifju és szép nők környezik. Költészetet és regényeket szokott előtte felolvasni. Ő szereti a költeményeket és az ilyes elmeszüléményeket, mint egy tíz éves leányka. A leány zongorázik és dalol, az öreg ur szenvedéllyel szereti a zenét. Nos, kegyed is tud zongorázni és dalolni? kérdé Liszton.

— Igen.

— Akkor tervem ez. Miss Holme-t nem sokára nélkülözni fogja, és az ő helyébe szüksége leend valakire, ezt mondá nekem, szüksége van egy fiatal leányra, hogy könyveiből felolvasson, hogy a hosszu téli estéken zongorázzék, kedvenc dalait eldalolja, jelenléte által ócska, komor házába életet hozzon, mindig szépnek, vidámnak, barátságosnak lenni, ez az, mire neki szüksége van. A fizetéssel ő mitem törődik. Kegyed egy kellemetes házat, kellemes munkálkodást és gazdag ellátást találанд. Hajlandó-e ezt elfogadni?

— De —

— Ő teljesen meg lesz elégedve, kegyed elég fiatal, becsületesre, — megbocsát, ha azt mondom, — miszerint elég cinos arra nézve, hogy az ő házában még egy sokkal komorabb házat is felvidítson. Kegyed zongorázik, dalol és tud felolvasni. Mit óhajtot még többet? Kegyednek lakhelyre van szükség — ime itt van. És — tevé aotán hozzá — ki tudja mi következnek még!

Norina majd felnézett, majd lesütötte szemét. Tekintetök találkozott. Daczára a sötétségnek, egy pillanatig láthatták egymás arcát. Azután mindketten ismét elfordított tekintetüket.

— Minő korban van mr. Darcy? kérdé csöndes hangon.

— Ő 68 éves, — gyöngye és könnyen gondolható. Még egyszer elmondom, hogy mi következhetik ebből. Az örökségbeli kitagadás az, mitől Thorndyke Lőrincz leginkább fél. És a hatvan éves öregek, kiknek akarata rendszeren szilárd, gyakran különös végrendeletet tesznek.

Ismét pillanatnyi esend állott be. Norina agután határozott hangon szólt.

— Én önnel New Yorkba fogok menni.

Liszton megkönnyebbülve vett lelegzetet.
— Ezt gondoltam. Nem fogja megbánni, miss Bourdon. Azonban — nem volna hajlandó e névről lemondani?

Norina fürkészőleg tekintett reá.

— Kegyed mint unokahugom, mint Liszton Jenni fog New-Yorkba kísérni. Oregonban van ily nevű unokahugom. Házi asszonyomnak szintén mint unokahugomat fogom bemutatni kegyedet, mint a ki vidékről foglalatosság szerzése végett jött a városba. Mint Liszton Jenni unokahugom lesz bevezetve mr. Darcyhoz. Ne engedjük hogy mr. Lőrincz keresztül lásson eselszövésünkön, a mint tehetné, ha kegyed miss Bourdon, vagy miss Kent név alatt jönne oda. Miss Holmes utódjának neve bizonyára eljutand füleihez.

— Azonban — ön feledé, hogy én tarozhatnám vele. Ezt — itt reszkettek ajkai — ezt nem volnék képes elviselni.

— Attól mitse féljen kegyrd. Addig nem víjzem mr. Darcyhoz, mik ők kéjutazásukat meg nem kezdik. Május előtt nem tárnék

szabad
; Itten

mondá
konaim
vek.
Jöjjön

Lőrincz
tünk. A
z otthon
ennem s
küzömk
skedjék

álkozás-

ghn-nál
volna
ak, kik
k. Kül-
olvasni
s elme-
leányka
őreg ur
egyed is
ton.

lmest 6
helyébe
nekem,
köny-
estéken
a, jelen-
hozzon,
ágosnak
van. A
ed egy
odást és
ezt el-

kegyed
sát, ha
os arra
sokkál
red zon
t óhajt
n szük-
n hozzá

esütötte
ezára a
egymás
fordíták

? kérdé

önnyen
, hogy
beli ki-
ginkább
akarata
ndeletet

Norina

menni
egzetet.
gbánni,
ajlandó

, mint
i. Ore-
Házi

ugomat
vidékről
árosba-
vezetve
Lőrincz
a mint
y miss
s utód-

én ta-
jikai -

dig nem
zásukat
térnek

vissza. Öt hónap alatt pedig, ha az időt
ügyesen felhasználni tudjuk, sokat ki lehet
vinni.

Norina mély sóhajjal emelkedett fel
ülőhelyéből.
(Folyt. köv.)

593. v. k. szám.
1900.

Arverési hirdetmény.

A debreczeni kir. biróságnak V
14972/1900 számú végzése folytán köz-
hírré tétetik, miszerint Csanak Jó-
zsef részére Bán Zsigmond T, Egyeki
lakostól 837 kor. fill. tőke, ennek
1900 évi Febr. hó 20 napjától szá-
mitandó 6% kamatai és eddig ösz-
szesen 105 kor. 10 fill. perköltség
erejéig 1900 évi Ápril hó 2-n.
biróilag lefoglalt és 887 kor. fil-
lérre becsült bolti áruk felszerelvé-
nyek és egyebekből álló ingóságok
1900 évi Május hó 21-n dél. e.
9 órakor kezdetét veendő és T.
Egyeken alperes lakásán megtar-
tandó nyilvános birói árverésen, a
legtöbbet ígérőnek azonnali kész-
pénzfizetés mellett, szükség esetén
becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen 1900 évi Május hó
1-én.

Sugár Gyula.
birói kiküldött.

Tisztelettel tudatom a n. é, kö-
zénséget, hogy

fog-műtermemet május hó 1-től

Péterfia-utczából — Piacz-utca 79,
szám alá (Gaál Ferencz ház I.emelet)
helyeztem át.

Továbbra is esedezem bccses párt-
fogásukért

tisztelettel:
DÉZSI LAJOS
fogtechnikus.

Értesítés!

Katz Herman, nagy férfi- fiu és
gyermek ruha áruházát Május
1-től a Dreher Sörcsarnok
tőszomszédságában az „An-
gol divat“ helyiségébe helyezte
át, s kéri a t. vevő közönség to-
vábbi pártfogását.

Vasuti menetrend

Érvényes 1900. Május hó 1-től
— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen Budapest (M. áll. v.-tól)		V o n a t		Erkezik	
Debreczenből indul					
P.-Ladány*	12.—	déli	Vegyesvonat	1.28	délután
P.-Ladány	7.10	este	Személyvonat	8.40	este
Budapest	9.01	délelőtt	Gyorsvonat	1.50	délután
Budapest	12.36	délután	Személyvonat	8.1	este
Budapest	10.27	éjjel	Személyvonat	5.5	reggel
Budapest	4.16	délután	Gyorsvonat	9.40	este
Debreczen—M.-Sziget					
Királyhaza	5.22	reggel	Személyvonat	1.36	délután
M.-Sziget	2.56	reggel	Személyvonat	9.50	délelőtt
M.-Sziget	3.56	délután	Személyvonat	10.50	éjjel
M.-Sziget	12.17	délután	Gyorsvonat	4.56	délután
Szatmár-Németi.	7.58	este	Tv. sz. sz.	12.03	éjjel
Debreczen—Szerencs					
Szerencs	8.22	reggel	Személyvonat	11.24	délelőtt
Szerencs	4.01	délután	"	7.03	este
Szerencs	6.58	este	"	10.43	éjjel
Debreczen—Füzes-Abony					
Füzes-Abony	4.42	reggel	Vegyesvonat	10.24	délelőtt
Tisza-Füred	4.21	délután	"	7.56	este
Debreczen—Nagy-Léta—Vértes					
N.-Léta—Vértes	8.35	reggel	Vegyesvonat	10.43	délelőtt
N.-Léta—Vértes	4.31	délután	"	6.18	délután
Debreczen—Tisza-Lök					
Tisza-Lök	5.28	reggel	Vegyesvonat	9.17	délelőtt
"	4.06	délután	"	7.29	este
H.-Nánásig	11.20	déli	"	1.18	délután

* Minden kedden.

Budapest—Debreczen		V o n a t		Indul	
Debreczenbe érkezik				órán	
P.-Ladány	7.41	reggel	Tv. sz. sz.	6.08	reggel
P.-Ladány	5.14	reggel	Személyvonat	4.06	reggel
Budapest	3.36	délután	Személyvonat	9.15	délelőtt
Budapest	6.26	este	Gyorsvonat	1.55	délután
Budapest	2.33	éjjel	Személyvonat	7.03	este
Budapest	11.44	délelőtt	Gyorsvonat	6.50	reggel
M.-Sziget—Debreczen					
Szatmár-Németi.	7.51	reggel	Személyvonat	3.45	reggel
M.-Sziget.	12.16	délután	Személyvonat	6.—	reggel
Szatmár-Németi.	6.45	este	Személyvonat	2.47	délután
M.-Sziget	3.55	délután	Gyorsvonat	11.30	délelőtt
M.-Sziget	10.12	éjjel	Személyvonat	3.39	délután
Szerencs—Debreczen					
Szerencs	8.07	reggel	Személyvonat	5.—	reggel
Szerencs	12.07	délután	Személyvonat	9.03	délelőtt
Szerencs	7.53	este	Személyvonat	5.10	délután
Nagy-Léta—Vértes—Debreczen					
N.-Léta—Vértes	7.18	reggel	Vegyesvonat	5.25	reggel
N.-Léta—Vértes	3.13	délután	"	1.05	délután
Tisza-Lök—Debreczen					
Tisza-Lök	8.17	reggel	Vegyes vonat	5.06	reggel
Tisza-Lök	6.35	este	"	2.35	délután
H.-Nánás	3.30	délután	"	1.30	délután
Füzes-Abony—Debreczen					
Tisza-Füred	8.—	reggel	Vegyesvonat	4.18	reggel
Füzes-Abony	5.45	délután	"	11.35	délelőtt

Temetkezési intézet

athelyezés!

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy »**KEGYELET**« első debreczeni

disz temetkező intézetemet

Tisza palotából (Kenyér piac) 1900. év

május hó 1-től

Kossuth-, Batthyányi-utca sarok, a színházzal szemben, Ns. Szabó Emma urnó házába helyezem át.

Kérem továbbra is a n. é. közönségnek szives pártfogását, biztosítva a megszolidabb és figyelmes eljárásomról.

Teljes tisztelettel:

Kernáts Gyula.

Eladó

Egy új négylő erejű, kerékre szerelt bensin motor cséplésre is alkalmas malommal együtt is, családi változás miatt jutányos áron eladó.

Értekezhetni Kiss Gáspárnál H.-Nánáson.

Hirdetmény.

A nagyerdőn vagy a Gúti farktárban az erdőségekből kivágott

mű tölgyfákat

minden vastagságban, rönkökben, vagy kifaragva

eladunk,

valamint a helyszínen favég, esőlék forgácsos, 2 köbméter csomóként hat korona esetleg 10 csomó vételénél tizkorona engedménnyel minden órán eladunk.

Bővebb értesítést nyerni

Horváth és Biczó

építő cég irodájában, csapó u.

51. sz. a.

Az első osztály

Húzása már május 17. és 18-án.

A MAGYAR KIR. SZAB.

OSZTÁLYSORSJÁTÉKNAK

részünkről eladásra kerülő eredeti sorsjegyei egyuttal a

Pesti Magyar Kereskedelmi bank Váltóüzletének

(Részvénytőkéje: 30 millió korona. — Tartalékalapja: 25 millió korona.)

czégnomásával, valamint a mi bélyegzőnkkel is el vannak látva, mi által a rendes és előző keny lebonyolítás tekintetében a legnagyobb biztonságot nyújtjuk.

— A fenn nevezett intézettől származó sorsjegyekre esett eddig

mindig a legtöbb nyeremény.

A jövő sorsjáték egymás után következő 6 osztályában 100.000 sorsjegy közül 50.000 darab, vagyis a fele 13 millió 160.000 keronával készpénzben sorsoltatik ki. A legnagyobb nyeremény szerencsés esetben — egy millió korona.

Az I. osztályu eredeti sorsjegyek árai:

egész sorsjegy . . . 12.— kor.	negyed sorsjegy . . . 3.— kor.
fél sorsjegy . . . 6.— kor.	nyolczad sorsjegy . . . 1½ kor.

Játékterveket és húzási lajstromokat pontosan küldünk.

A megbízásokat mielőbb kérjük.

Takarék- és Hitelintézet részv.-társulat, Debreczen.

WALLA JÓZSEF

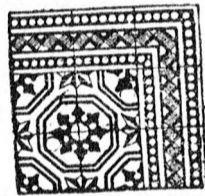
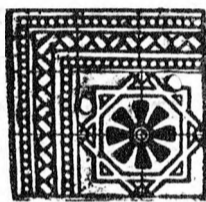
Mozaik

és

czement-áru gyára

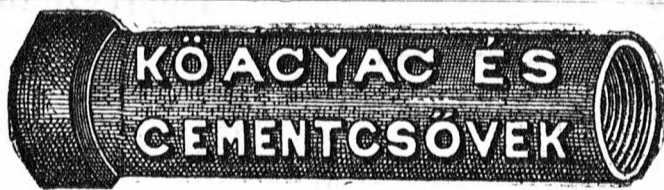
BUDAPEST,

Rottenbiller-utca 13.

Granit terazzo,
Betonirozások,
Medenczék,
Csatornázások,
Szőlőkutak,
Jászolok,
Fayence falburkolati lapok,
Aszfalt-tető és elszigetelő lemezek,

Keromit-lap,
Mozaik lap á la Mettlach,
Márvány Mozaik lap.
Cement lap.
Menyezet nádszövet.
Tűzálló téglá,
Portland Cement,
Roman Cement,
Terracota áruk.

20% engedményt kap mindenki.

GUMMI

és hálhólvag, az egyedüli legbiztesabb, legmegbizhatóbb és teljesen ártalmatlan, gyorsan és könnyen alkalmazható övszer férfiak és nők részére. Ára tuczonként eredeti párisi minőségben frt 1.—, 2.—, 3.—, 4.—, 5.—, 6.—, 7.— és frt 8.—, Bouts americ. tuczatja frt 3.—, 4.— és frt 5.—.
Női övszerek: Hasse tanár-féle frt 2.—, Mensinga tanár-féle frt 2.50, dr. Earlet-féle frt 3.— darabonként. Ezen női övszerek százszor is használhatók.
Höigy szivacsok, valódi párisi, tuczonként frt 2.—, 3.—, 4.—, 5.— és frt 6.—.
Diana öv havi kötő nőknek, legjobb a világon, drbja frt 2.50.

Kimerítő árjegyzék zárt borítékban ingyen és bérmentve. Megrendeléseket pontosan és diszkrétan eszközöl utánvét mellett vagy a pénz előleges beküldése után

J. REIF,

Bécs, Brandstätte 3.

1881-ben alapított birneves hígenjai specialista cég.

ki e hirdetésre hivatkozik!

Debreczen, nyomatott Kutasi Imre kő-és könyvnyomdájában